

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Συγκέντρωση και αδειοδότηση Επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης και άλλες διατάξεις»

I. Γενικές Παρατηρήσεις

Με το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση Νοσχ προσδιορίζεται η έννοια της συγκέντρωσης ελέγχου των μέσων ενημέρωσης, ρυθμίζεται το καθεστώς άδειας για την ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών, θεσπίζεται το ρυθμιστικό πλαίσιο μετάβασης των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης από την αναλογική στην ψηφιακή τεχνολογία και τροποποιούνται επιμέρους διατάξεις της νομοθεσίας σχετικώς με τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης.

Ειδικότερα, το Νοσχ διαιρείται σε έξι κεφάλαια. Με τις διατάξεις του πρώτου κεφαλαίου (άρθρα 1-5) ορίζονται ο σκοπός του Νοσχ, το πεδίο εφαρμογής του και συγκεκριμένες έννοιες που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή του (άρθρα 1 και 2). Προσδιορίζεται, ακόμη, η έννοια της συγκέντρωσης ελέγχου στην αγορά των μέσων ενημέρωσης (άρθρο 3), η έννοια της συγκέντρωσης στα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης (άρθρο 5), και παρέχεται στον Υπουργό στον οποίο ανατίθενται εκάστοτε οι αρμοδιότητες του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε. η δυνατότητα διενέργειας ελέγχου των αποτελεσμάτων των μετρήσεων τηλεθέασης, ακροαματικότητας και αναγνωσιμότητας (άρθρο 4). Με τις ανωτέρω διατάξεις εξειδικεύεται, συμφώνως και προς την αιτιολογική έκθεση, η συνταγματική απαγόρευση της συγκέντρωσης περισσότερων μέσων ενημέρωσης που καθιερώνει το άρθρο 14 παρ. 9 του Συντάγματος. Έτσι, το παρόν Νοσχ στοχεύει τη δέσμη εκείνων των συνταγματικών κανόνων που εγγυώνται τη διαφάνεια και ιδίως την πολυφωνία στην ενημέρωση, ειδικότερη όψη της οποίας συνιστά η καθιέρωση της απαγόρευσης συγκέντρωσης ελέγχου περισσότερων μέσων ενημέρωσης της αυτής ή άλ-

λης μορφής και η απαγόρευση της συγκέντρωσης περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης της αυτής μορφής (άρθρο 14 παρ. 9 εδ. γ' και δ' του Συντάγματος). Υπό την επιφύλαξη της ρητής απαγόρευσης της συγκέντρωσης περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης της αυτής μορφής, ο κοινός νομοθέτης μπορεί να θέσει το όριο συγκέντρωσης για ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης άλλης μορφής ή για τις διάφορες κατηγορίες έντυπων μέσων ή για έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα σε σημείο υψηλότερο του ενός (βλ. Ευ. Βενιζέλο, Οι εγγυήσεις πολυφωνίας και διαφάνειας στα ΜΜΕ κατά το άρθρο 14 παρ. 9. Οι κανόνες ερμηνείας του Συντάγματος και οι σχέσεις Συντάγματος και κοινοτικού δικαίου, ΝοΒ 2005, σελ. 431-432).

Με τις διατάξεις του δεύτερου κεφαλαίου ρυθμίζεται η διαδικασία αδειοδότησης ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών που μεταδίδουν το πρόγραμμά τους με αναλογικό σήμα ελεύθερης λήψης (άρθρα 6 και 7), με τις διατάξεις του τρίτου κεφαλαίου ρυθμίζεται η διαδικασία αδειοδότησης τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών που μεταδίδουν το πρόγραμμά τους με αναλογικό σήμα ελεύθερης λήψης (άρθρα 8 και 9), και με τις διατάξεις του τέταρτου κεφαλαίου ρυθμίζεται η διενέργεια της διαγωνιστικής διαδικασίας για τη χορήγηση άδειας που αφορά την ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών (άρθρο 10), οι όροι και το περιεχόμενο της άδειας (άρθρο 11), καθώς και η διαδικασία ανανέωσης της άδειας (άρθρο 12).

Σημειώνεται ότι με το άρθρο 15 του Συντάγματος δεν θεσπίζεται ατομικό δικαίωμα ίδρυσης ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού σταθμού, η δε ρύθμιση του ζητήματος του επαφίεται στον κοινό νομοθέτη, ο οποίος τελεί υπό τους όρους και τους περιορισμούς της παρ. 2 του άρθρου αυτού [βλ. ΣτΕ (ΟΛ) 5040/1987, ΣτΕ (ΟΛ) 1145/1988].

Με τις διατάξεις του πέμπτου κεφαλαίου (άρθρα 13-16) θεσπίζεται το πλαίσιο μετάβασης των μέσων ενημέρωσης από την αναλογική τεχνολογία στην ψηφιακή. Έτσι, ρυθμίζεται το καθεστώς άδειας για επίγεια ψηφιακή εκπομπή (άρθρο 13), και τίθεται μεταβατική ρύθμιση για τη μετάδοση του αναλογικού προγράμματος τηλεοπτικών σταθμών μέσω ψηφιακής τεχνολογίας για το χρονικό διάστημα από τη δημοσίευση του ψηφισθέντος Νσχ μέχρι τη ρύθμιση του ανωτέρω καθεστώτος με την έκδοση προεδρικού διατάγματος (άρθρο 14). Περαιτέρω, ρυθμίζεται η παροχή ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω ευρυζωνικών δικτύων (άρθρο 15) και τροποποιούνται διατάξεις του ν. 3431/2006 με σκοπό την πλήρη ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη των Οδηγιών 2002/19/EK, 2002/21/EK και 2002/22/EK και ειδικότερα εκείνων των διατάξεων που αφορούν την πρόσβαση σε υπηρεσίες ψηφιακής τη-

λεόρασης και ραδιοφώνου (άρθρο 16).

Με τις διατάξεις του έκτου κεφαλαίου (άρθρα 17-21) διευρύνεται το αντικείμενο των δραστηριοτήτων της συσταθείσας κατά το άρθρο 13 του ν. 2644/1998 θυγατρικής ανώνυμης εταιρίας της ΕΡΤ Α.Ε. (παροχή υπηρεσιών προγράμματος μέσω ευρυζωνικών δικτύων, παροχή υπηρεσιών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων ελεύθερης λήψης με επίγεια ψηφιακή εκπομπή κλπ.) [άρθρο 17], συνιστάται αυτοτελές Τμήμα Ελέγχου της Αγοράς Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, οι αρμοδιότητες και η διαδικασία στελέχωσης του οποίου θα καθορισθούν με προεδρικό διάταγμα (άρθρο 18), συνιστώνται νέες θέσεις επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (άρθρο 19), και τροποποιούνται επιμέρους διατάξεις της νομοθεσίας των μέσων ενημέρωσης, ειδικότερα το άρθρο 6 παρ. 8 του ν. 2863/2000 για τις αποφάσεις των Επιτροπών Δεοντολογίας, η παρ. 18 και η παρ. 21 του άρθρου 3 του ν. 2328/1995 για την εκπομπή του προγράμματος της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. και των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών σε ποσοστό μεγαλύτερο του 25% του χρόνου εκπομπής τους με πρωτότυπη γλώσσα την ελληνική και τη μετάδοση δωρεάν μηνυμάτων κοινωνικού περιεχομένου, η παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 2644/1998 σχετικά με τις προϋποθέσεις κατοχής άδειας για την παροχή συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών, και ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα αρμοδιότητας της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων. Τέλος, παρατείνεται η προβλεπόμενη στα άρθρα 15 παρ. 7 εδ. β' του ν. 3444/2006 και 9 παρ. 2 του ν. 3548/2007 προθεσμία για την έκδοση προκήρυξης με αντικείμενο τη χορήγηση τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών αδειών μέχρι την 31.12.2007 (άρθρο 20).

II. Παρατηρήσεις επί των επιμέρους άρθρων του Νοχ

1. Επί του άρθρου 1

Με το εδ. β) της παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου ορίζεται ότι με τις διατάξεις του υπό ψήφιση Νοχ ρυθμίζεται, μεταξύ άλλων, η εκπομπή επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης (ευρυεκπομπή). Στην εν λόγω διάταξη δεν περιλαμβάνεται, προφανώς εκ παραδρομής, η εκπομπή επίγειου ψηφιακού ραδιοφώνου (βλ. αιτιολογική έκθεση επί του άρθρου 1 του Νοχ και άρθρο 13 του Νοχ). Κατόπιν των ανωτέρω, το περιεχόμενο του εν λόγω εδαφίου προτείνεται να διαμορφωθεί ως εξής: «β) η εκπομπή επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης και ραδιοφώνου (ευρυεκπομπή)».

2. Επί του άρθρου 2

Στο προτεινόμενο άρθρο ορίζεται, μεταξύ άλλων, η έννοια του όρου «Συν-

δρομητική τηλεόραση». Για λόγους νοηματικής ορθότητας ο εν λόγω ορισμός προτείνεται να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Συνδρομητική τηλεόραση: παροχή ραδιοτηλεοπτικού σήματος, για τη λήψη του οποίου σε αναγνώσιμη μορφή ο χρήστης πρέπει να διαθέτει ειδικό εξοπλισμό και να καταβάλλει συνδρομή».

3. Επί του άρθρου 3

Με την προτεινόμενη διάταξη καθορίζεται η έννοια της συγκέντρωσης ελέγχου στην αγορά των μέσων ενημέρωσης.

Ειδικότερα, ως συγκέντρωση ελέγχου στην αγορά νοείται «το ποσοστό επιρροής του κοινού από τα μέσα ενημέρωσης σε συνάρτηση με την ιδιοκτησία ή τη συμμετοχή σε μέσα ενημέρωσης της αυτής ή και άλλης μορφής (τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες και περιοδικά) στην επιμέρους αγορά που δραστηριοποιείται το μέσο ενημέρωσης (τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες, περιοδικά)» [παρ. 1].

Θα μπορούσε, ενδεχομένως, για λόγους σαφήνειας, να διευκρινισθεί τι ακριβώς προσδιορίζει η αναφορά στην επιμέρους αγορά δραστηριοποίησης του μέσου ενημέρωσης.

Επισημαίνεται πάντως ότι, εφόσον το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζει τη συγκέντρωση ελέγχου περισσότερων μέσων ενημέρωσης της αυτής ή άλλης μορφής (άρθρο 14 παρ. 9 εδ. γ' του Συντάγματος), θα μπορούσε να αναδιατυπωθεί αναλόγως ο τίτλος του, εκτός εάν η συγκέντρωση ελέγχου στην αγορά δεν ταυτίζεται εν προκειμένω με τον έλεγχο περισσότερων μέσων ενημέρωσης.

Περαιτέρω, εφόσον το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζει τη συγκέντρωση ελέγχου περισσότερων μέσων ενημέρωσης της αυτής ή άλλης μορφής, σημειώνεται ότι μολονότι η συνταγματική διάταξη κάνει λόγο για απαγόρευση της συγκέντρωσης του ελέγχου περισσότερων μέσων ενημέρωσης της αυτής ή άλλης μορφής, η προτεινόμενη διάταξη δεν απαγορεύει αυτή καθεαυτή την κατοχή δεσπόζουσας θέσης (βλ., ωστόσο, αμέσως κατωτέρω) -η οποία προσδιορίζεται από τη συγκέντρωση (παρ. 3)-, αλλά την καταχρηστική εκμετάλλευσή της (παρ. 5).

Ως κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης αναφέρονται από τη διάταξη, εν συνεχεία, ενδεικτικώς, ορισμένα παραδείγματα, ακολουθείται δε η διατύπωση της αντίστοιχης διάταξης περί απαγόρευσης εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης στο δίκαιο του ανταγωνισμού (πρβλ. άρθρο 2 του ν. 703/1977 και άρθρο 82 της ΣυνθΕΚ). Απαγορεύονται, περαιτέρω, η συγκέντρωση επιχειρήσεων όπως επίσης και η άσκηση εναρμονισμένων πρακτικών στον χώρο των επιχειρήσεων των μέσων ενημέρωσης, οι οποίες θεωρούνται, κατά το

δίκαιο του ανταγωνισμού, πιθανές αιτίες νόθευσής του [πρβλ. άρθρα 1 και 4γ του ν. 703/1977, Κανονισμό (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων»), ΕΕ. L 024/29.1.2004, σ. 0001 – 0022].

Παρατηρείται ακόμη ότι, συμφώνως προς την παρ. 3, κατοχή δεσπόζουσας θέσης τεκμαίρεται όταν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο δραστηριοποιείται σε ένα ή περισσότερα μέσα ενημέρωσης της αυτής μορφής, αποκτά ποσοστό άνω του 35% στην επιμέρους αγορά της εμβέλειας κάθε μέσου. Από τη διατύπωση της διάταξης δεν καθίσταται σαφές αν το ανωτέρω ποσοστό 35% προκύπτει, στην περίπτωση δραστηριοποίησης του προσώπου σε περισσότερα μέσα της αυτής μορφής και διαφορετικής εμβέλειας (τοπική, περιφερειακή, εθνική), από την άθροιση των ποσοστών των μέσων στις επιμέρους αγορές ή πρέπει να πραγματοποιείται σε μία εκ των επιμέρους αγορών.

Κατωτέρω, στην παρ. 7 α) δεύτερο εδάφιο, ορίζεται ότι τα αναφερόμενα ποσά στα άρθρα 4α και 4β του ν. 703/1977, όπως ισχύει, σχετικώς με τον συνολικό κύκλο εργασιών όλων των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, για την εφαρμογή της προτεινόμενης διάταξης, ορίζονται στο ποσό των 500.000 ευρώ και των 5.000.000 αντιστοίχως στην εθνική αγορά, και των 50.000.000 στην παγκόσμια αγορά. Για λόγους σαφήνειας και αποφυγής τυχόν παρερμηνειών θα πρέπει να διευκρινισθεί σε ποια από τα αναφερόμενα στα άρθρα 4α και 4β του ν. 703/1977 ποσά αντιστοιχούν επακριβώς τα οριζόμενα στην εν λόγω διάταξη.

Στην παρ. 9 ορίζεται ότι «το ποσοστό της συγκέντρωσης ελέγχου υπολογίζεται στο σύνολό του, τόσο για την κάθε επιχείρηση μέσων ενημέρωσης, όσο και για τους μετόχους ή εταίρους αυτής, κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 5, και τα παρόνθετα αυτών πρόσωπα, κατά την έννοια της παρ. 9 του άρθρου 2 του ν. 3310/2005 (ΦΕΚ Α΄ 30), όπως ισχύει». Προς αποφυγή τυχόν παρερμηνειών θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμη η προσθήκη των λέξεων «του παρόντος νόμου» μετά από τις λέξεις «παρ. 3 του άρθρου 5».

Τέλος, σχετικώς με την παρ. 10 παρατηρείται ότι, συμφώνως προς το αναθεωρημένο άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος «η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης που είναι ανεξάρτητη αρχή, όπως νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του κράτους, που λαμβάνει και τη μορφή του καθεστώτος της προηγούμενης άδειας, έχει σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση των πληροφοριών και ειδήσεων (...)».

Οι αρμοδιότητες του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης εξειδικεύονται από τις διατάξεις του ν. 2863/2000, στο άρθρο 4 του οποίου, μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι το Ε.Σ.Ρ. ελέγχει την τήρηση των όρων και των προϋποθέσεων, καθώς και των εν γένει κανόνων και αρχών που προβλέπονται στην εκάστοτε ισχύουσα ραδιοτηλεοπτική νομοθεσία για τη νόμιμη, διαφανή και ποιοτική λειτουργία των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον τομέα παροχής ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών (παρ. β) και ελέγχει την τήρηση των κανόνων του ελεύθερου ανταγωνισμού στο πλαίσιο της δραστηριοποίησης των επιχειρηματικών φορέων στον ευρύτερο τομέα των μέσων μαζικής επικοινωνίας (παρ. δ).

Επίσης, σχετικές με τις αρμοδιότητες του Ε.Σ.Ρ. είναι και οι διατάξεις του ν. 3310/2005 («Μέτρα για τη διασφάλιση της διαφάνειας και την αποτροπή καταστρατηγήσεων κατά τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων») και ειδικότερα του άρθρου 10 του νόμου αυτού, συμφώνως προς τις οποίες το Τμήμα Ελέγχου Διαφάνειας του Ε.Σ.Ρ., κατά την άσκηση των ελεγκτικών του αρμοδιοτήτων σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και ιδίως κατά τη διαπίστωση της ακρίβειας των στοιχείων που υποβάλλονται σε αυτό από τις επιχειρήσεις, έχει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Το Τμήμα Ελέγχου Διαφάνειας μπορεί να ζητεί τη συνδρομή της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων, να απευθύνεται και να ζητεί στοιχεία, μεταξύ άλλων, από επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης καθώς και από κάθε εν γένει δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα και υπηρεσία της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Σε περίπτωση άρνησης παροχής στοιχείων, παρεμπόδισης ή δυσχέρανσης του έργου του εφαρμόζονται αναλόγως οι κυρώσεις που προβλέπονται στον ν. 703/1977, όπως ισχύει κάθε φορά, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των προβλεπόμενων από τον εν λόγω νόμο κυρώσεων. Σημειώνεται ότι, συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη, η διαπίστωση της συγκέντρωσης ελέγχου στην αγορά των Μ.Μ.Ε. (η οποία προσδιορίζει την κατοχή δεσπόζουσας θέσης στην αγορά), η λήψη μέτρων και η επιβολή των σχετικών κυρώσεων διενεργείται από την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Αυτονόητο είναι ότι ο κατά το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων, κατά το μέτρο που αποτελούν αντικείμενο του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητά του.

4. Επί του άρθρου 4

Στην παρ. 3 εδ. β' του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται ότι στις ήδη συσταθείσες αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα για τις μετρήσεις τηλεθέασης και ακροαματικότητας, «Ελεγκτική Εταιρία Ερευνών Με-

τρήσεων Μέσων Μαζικής Ενημερώσεως» και «Αστική Εταιρία Μέτρησης Ακροαματικότητας Ραδιοφωνικών Σταθμών Αττικής», μπορεί να συμμετέχει η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. καθώς και κάτοχος άδειας τηλεοπτικού ή ραδιοφωνικού σταθμού, στην περίπτωση που δεν συμμετέχει ως μέλος ιδιωτικού φορέα. Η αποδοχή της βούλησης ενός φορέα ή μεμονωμένου κατόχου άδειας να καταστεί μέλος των ως άνω εταιρειών είναι υποχρεωτική. Από τη διατύπωση της ανωτέρω διάταξης προκύπτει ότι δεν προβλέπεται περιορισμός όσον αφορά στον αριθμό των κατόχων άδειας οι οποίοι δύνανται να συμμετέχουν ως μέλη στις ως άνω εταιρείες.

5. Επί του άρθρου 5

Με την προτεινόμενη διάταξη καθορίζεται η έννοια της συγκέντρωσης περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων της αυτής μορφής (βλ. άρθρο 14 παρ. 9 εδ. δ' του Συντάγματος).

Ειδικότερα, ως συγκέντρωση νοείται ο έλεγχος περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης της αυτής μορφής (παρ. 1, 2 και 3).

Με την παρ. 5 του άρθρου, της εφαρμογής των διατάξεων των παρ. 2 και 3 (συμμετοχή έως ποσοστού 100% σε μία μόνο επιχείρηση ηλεκτρονικού μέσου ενημέρωσης της αυτής μορφής και διαπίστωση ελέγχου περισσότερων μέσων ενημέρωσης με τη συνδρομή του κριτηρίου της επιρροής στον τρόπο διοίκησης και λειτουργίας άλλης επιχείρησης ηλεκτρονικού μέσου ενημέρωσης) εξαιρούνται τα μη ενημερωτικά μέσα υπό την επιφύλαξη της παρ. 6 β).

Ως μη ενημερωτικά μέσα θεωρούνται «αυτά, το πρόγραμμα των οποίων δεν έχει ενημερωτικό χαρακτήρα (...) περιλαμβανομένων και των μέσων που μεταδίδουν αποκλειστικά τηλεπωλήσεις [η κατωτέρω αναφερόμενη κοινοτική Οδηγία χρησιμοποιεί τον όρο «τηλεαγορά»] κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 19 της Οδηγίας 97/36/ΕΚ, με την οποία τροποποιήθηκε η Οδηγία 89/552/ΕΟΚ». Στον ως άνω ορισμό αναφέρεται, εκ παραδρομής, το άρθρο 19 της Οδηγίας 97/36/ΕΚ, ενώ πρόκειται για το άρθρο 1 παρ. 22 της Οδηγίας 97/36/ΕΚ με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 19 της Οδηγίας 89/552/ΕΟΚ.

Η διάκριση των μέσων ενημέρωσης σε ενημερωτικά και μη ενημερωτικά έχει σημασία για την εφαρμογή της επόμενης παρ. 6. Στην παρ. 6 [υπό α)] ορίζεται ότι επιτρέπεται η συμμετοχή σε επιχειρήσεις ενημερωτικών ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης, ανεξαρτήτως ποσοστού, υπό τους περιορισμούς των παρ. 2 και 3. Η διάταξη επιτρέπει τη συμμετοχή σε περισσότερες επιχειρήσεις ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης.

Η συμμετοχή σε επιχειρήσεις μη ενημερωτικών μέσων, κατά την έννοια του εδ. α' της παρ. 3 του άρθρου, επιτρέπεται υπό προϋποθέσεις [παρ. 6 β)].

Δεδομένου ότι στο εδ. α΄ της παρ. 3 η συμμετοχή σε ηλεκτρονικό μέσο ενημέρωσης δεν εξειδικεύεται πέραν της ονομαστικής της αναφοράς, το σημείο χρήζει διευκρίνισης, ιδίως για την περίπτωση που ως συμμετοχή κατά την παρ. 6 β) ήθελε νοηθεί ο έλεγχος που διαπιστώνεται μέσω του κριτηρίου της επιρροής της παρ. 3 α).

Ομοίως, στην παρ. 6 β) ι) ορίζεται ότι η συμμετοχή σε επιχειρήσεις μη ενημερωτικών μέσων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τον ένα μη ενημερωτικό τηλεοπτικό σταθμό εθνικής ή περιφερειακής εμβέλειας, εφόσον υφίσταται συμμετοχή, κατά την έννοια του εδ. α΄ της παρ. 3 του άρθρου, σε ενημερωτικό τηλεοπτικό σταθμό εθνικής ή περιφερειακής εμβέλειας, ή τους δύο μη ενημερωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής ή περιφερειακής εμβέλειας, εφόσον δεν υφίσταται συμμετοχή, κατά τα ανωτέρω, σε ενημερωτικό τηλεοπτικό σταθμό εθνικής ή τηλεοπτικής εμβέλειας. Και στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο να διευκρινισθεί η έννοια της συμμετοχής, ιδίως μάλιστα εάν ταυτίζεται με τον έλεγχο της παρ. 3 εδ. α΄ του άρθρου στο οποίο παραπέμπει, δεδομένου ότι δυνάμει της παρ. 1 του άρθρου, η οποία εξειδικεύει τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 14 παρ. 9 περί απαγόρευσης συγκέντρωσης, απαγορεύεται η συγκέντρωση περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης της αυτής μορφής. Εάν πρόκειται για έλεγχο, τότε οι επιχειρήσεις μη ενημερωτικών μέσων εξαιρούνται ουσιαστικώς και από την απαγόρευση της παρ. 1 [βλ. Ευ. Βενιζέλο, Το αναθεωρητικό κεκτημένο. Το συνταγματικό φαινόμενο στον 21ο αιώνα και η εισφορά της αναθεώρησης του 2001, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, 2001, σελ. 204-206, όπου διευκρινίζεται ότι η απαγόρευση συγκέντρωσης του ελέγχου περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης δεν καταλαμβάνει τα ηλεκτρονικά μέσα ψυχαγωγίας, όπως επί παραδείγματι, μία δέσμη ψηφιακών τηλεοπτικών προγραμμάτων χωρίς δελτία ειδήσεων και ενημερωτικές εκπομπές λόγου. Βλ. και ΣτΕ (Ολ) 3671/2006, σχετικώς με την έννοια των μέσων ενημέρωσης στο άρθρο 14 παρ. 9 εδ. ε΄ του Συντάγματος, που καθιερώνει το ασυμβίβαστο μεταξύ των επιχειρήσεων ενημέρωσης και των επιχειρήσεων οι οποίες συνάπτουν δημόσιες συμβάσεις, συμφώνως προς την οποία ο όρος περιλαμβάνει όλα τα μέσα ενημέρωσης, εφόσον, ως εκ της ύλης και του περιεχομένου τους, παρεμβαίνουν στην πολιτική επικαιρότητα, επιδιώκοντας τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης].

Σημειωτέον ότι συμφώνως προς την προτεινόμενη ρύθμιση, συγκέντρωση περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης μπορεί να χωρήσει και όταν ο έλεγχός τους ασκείται μέσω τρίτων προσώπων, όπως είναι οι σύζυγοι και οι συγγενείς σε ευθεία γραμμή απεριορίστως και εκ πλαγίου μέχρι και τρίτου βαθμού εξ αίματος και εξ αγχιστείας, υπό την προϋπόθεση ότι

ασκείται αθέμιτη επιρροή στη λήψη αποφάσεων της επιχείρησης του μέσου ενημέρωσης [παρ. 3 α)]. Η συνδρομή του κριτηρίου της αθέμιτης επιρροής εξετάζεται από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ή την Επιτροπή Ανταγωνισμού, κατά περίπτωση [παρ. 3 γ)].

Η απαγόρευση της συγκέντρωσης μέσω της άσκησης ελέγχου από τρίτα πρόσωπα ισχύει μόνο για τους συζύγους και τους συγγενείς των ημεδαπών φυσικών προσώπων που είναι μέτοχοι επιχειρήσεων μη εισηγμένων στα χρηματιστήρια κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.). Η διάταξη, επομένως, διακρίνει, αφενός μεταξύ ημεδαπών και αλλοδαπών επιχειρήσεων, αφετέρου μεταξύ ημεδαπών εισηγμένων στο χρηματιστήριο επιχειρήσεων και ημεδαπών μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο επιχειρήσεων.

Όσον αφορά στην πρώτη διάκριση, παρατηρείται ότι δημιουργείται αντίστροφη διακριτική μεταχείριση υπέρ των συζύγων και συγγενών μετόχων αλλοδαπών επιχειρήσεων και σε βάρος των συζύγων και συγγενών μετόχων ημεδαπών επιχειρήσεων. Σχετικώς σημειώνεται ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τηρεί μέχρι σήμερα επιφυλακτική στάση στο ζήτημα της αντίστροφης διακριτικής μεταχείρισης, θεωρώντας καταρχήν ότι οι διατάξεις της Συνθήκης που προστατεύουν τις κοινοτικές ελευθερίες δεν μπορούν να εφαρμοσθούν στις λεγόμενες «καθαρά εσωτερικές καταστάσεις», όταν δηλαδή οι διακρίσεις επιβάλλονται σε βάρος της οικονομικής δραστηριότητας κοινοτικού υπηκόου από το κράτος μέλος στο οποίο αναπτύσσει τη δραστηριότητά του, εφόσον αυτό το κράτος είναι παραλλήλως και το κράτος του οποίου είναι υπήκοος. Η μη ενιαία νομολογική αντιμετώπιση των περιπτώσεων αντίστροφης διακριτικής μεταχείρισης σε κοινοτικό επίπεδο έχει επιχειρηθεί να αντιμετωπισθεί από τα εθνικά δικαστήρια με την επίκληση και την εφαρμογή των εθνικών συνταγματικών διατάξεων που κατοχυρώνουν την ισότητα. Τα εθνικά όμως συντάγματα των κρατών μελών δεν κατοχυρώνουν την αρχή της ισότητας μεταξύ ημεδαπών και αλλοδαπών κατά ενιαίο τρόπο, καθιστώντας σε αρκετές περιπτώσεις μόνο τους ημεδαπούς, φορείς του δικαιώματος της οικονομικής ισότητας (βλ. Κ. Α. Μπουχάγιαρ, Η αντιμετώπιση των φορολογικών διακρίσεων, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2007, σελ. 100-118, με παράθεση νομολογίας του Δ.Ε.Κ.).

Ως προς τη δεύτερη διάκριση, παρατηρείται ότι η διαφορετική μεταχείριση των συζύγων και των συγγενών των ημεδαπών φυσικών προσώπων που είναι μέτοχοι επιχειρήσεων εισηγμένων στο χρηματιστήριο με τους συζύγους και τους συγγενείς των ημεδαπών φυσικών προσώπων που είναι μέτοχοι μη εισηγμένων ημεδαπών επιχειρήσεων θα μπορούσε εν προκειμένω να δικαιολογηθεί από το ότι για τις εισηγμένες σε χρηματιστήρια κρατών μελών της

Ευρωπαϊκής Ένωσης εταιρίες ισχύουν ούτως ή άλλως κανόνες διαφάνειας ως προς τον έλεγχο και τη μετοχική τους σύνθεση (βλ., επί παραδείγματι, την Οδηγία 2001/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με την εισαγωγή κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών και τις πληροφορίες επί των αξιών αυτών που πρέπει να δημοσιεύονται, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει).

Οι ανωτέρω παρατηρήσεις ισχύουν και για την παρ. 10, συμφώνως προς την οποία οι περιορισμοί των παρ. 6 (για τη συμμετοχή σε επιχειρήσεις ηλεκτρονικών και ιδίως μη ενημερωτικών μέσων) και 9 (για την απόκτηση μέσων ενημέρωσης ηλεκτρονικών και έντυπων η οποία απαγορεύεται να υπερβαίνει το ποσοστό συγκέντρωσης στην αγορά, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3 του Νσχ) ισχύουν για τους εταίρους, μετόχους, μέλη οργάνων διοίκησης και διαχειριστές των επιχειρήσεων μέσων ενημέρωσης που λειτουργούν στην ημεδαπή, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι εισηγμένες στα χρηματιστήρια κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ο.Ο.Σ.Α. Ισχύουν επίσης και για την παρ. 14, όπου γίνεται γενική μνεία στην εφαρμογή του θεσπιζόμενου ιδιοκτησιακού καθεστώτος των Μ.Μ.Ε. στα φυσικά και νομικά πρόσωπα που κατέχουν επιχειρήσεις Μ.Μ.Ε. της ημεδαπής.

Συμφώνως, τέλος, προς την παρ. 15 του προτεινόμενου άρθρου, η άσκηση της αθέμιτης επιρροής διαπιστώνεται με δικαστική απόφαση που διαθέτει ισχύ δεδικασμένου, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 4 του ν. 3414/2005. Η εν λόγω διάταξη αντικατέστησε το άρθρο 3 του ν. 3310/2005 σχετικά με τις ασυμβίβαστες ιδιότητες του ιδιοκτήτη, εταίρου, βασικού μετόχου, μέλους οργάνου διοίκησης ή διευθυντικού στελέχους επιχείρησης μέσων ενημέρωσης και του ιδιοκτήτη, εταίρου, βασικού μετόχου, μέλους οργάνου διοίκησης ή διευθυντικού στελέχους επιχείρησης, που συνάπτει δημόσιες συμβάσεις. Η διάταξη ορίζει ειδικότερα τον τρόπο διαπίστωσης της ασυμβίβαστης ιδιότητας για κάθε διαγωνιστική διαδικασία ή διαδικασία ανάθεσης από αναθέτουσα αρχή και τον έλεγχο λόγω της συνδρομής της κατά τα ως άνω ασυμβίβαστης ιδιότητας, εφόσον αποδειχθεί με δικαστική απόφαση που διαθέτει ισχύ δεδικασμένου ότι συντρέχει περίπτωση αποκλεισμού εξαιτίας ενεργητικής διαφθοράς, κατά την έννοια του άρθρου 45 παρ. 1 εδ. β' της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ της 31.3.2004, όπως η περίπτωση αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 της Πράξης του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 1997 (ΕΕ C195 της 25.6.1997). Η καταδικαστική απόφαση που διαθέτει ισχύ δεδικασμένου πρέπει να διαπιστώνει την ανωτέρω αξιόποινη πράξη της επιχείρησης Μ.Μ.Ε., με την οποία συνδέεται ο υποψήφιος εξαιτίας της κατά τα ως άνω συνδρομής των ασυμβίβαστων ιδιοτήτων και απαγορεύσεων του νόμου αυτού, και να αποδεικνύεται η τέλεση της αξιόποινης πράξης του αυτού υποψηφίου και

η ιδιότητά του ως φυσικού αυτοουργού ή ηθικού αυτοουργού ή συναυτοουργού ή άμεσου συνεργού στην τέλεση του αδικήματος της ενεργητικής διαφθοράς.

Ενόψει του γεγονότος ότι η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3414/2005 ρυθμίζει τη διαπίστωση της συνδρομής ασυμβίβαστης ιδιότητας ως συνάρτηση της τέλεσης του αδικήματος της ενεργητικής διαφθοράς, θα ήταν, ενδεχομένως, νομοτεχνικώς ορθότερο η προτεινόμενη διάταξη να μην παραπέμπει στο σύνολο της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3414/2005, αλλά στα εδάφια που τυγχάνουν εν προκειμένω αναλογικής εφαρμογής.

6. Επί του άρθρου 6

Η παρ. 10 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπει ότι οι ιδιοκτήτες, τα μέλη των οργάνων διοίκησης, οι νόμιμοι εκπρόσωποι ή η διαχειριστές των επιχειρήσεων Μ.Μ.Ε. που λειτουργούν στην ημεδαπή πρέπει να μην έχουν καταδικασθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, για δωροδοκία, απάτη ή νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες κατά την έννοια του άρθρου 45 παρ. 1 της Οδηγίας 18/2004/ΕΚ, όπως ισχύει. Το άρθρο 45 παρ. 1 της ανωτέρω Οδηγίας αναφέρει τις εξής πράξεις: α) συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 παρ. 1 της κοινής δράσης της 98/773/ΔΕΥ του Συμβουλίου, β) δωροδοκία όπως αυτή ορίζεται αντίστοιχα στο άρθρο 3 της πράξης του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 1997 και στο άρθρο 3 παρ. 1 της κοινής δράσης 98/742/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, γ) απάτη, κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δ) νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1991.

Το ημεδαπό δίκαιο περιέχει διατάξεις που έχουν θεσπισθεί σε συμμόρφωση των ανωτέρω κειμένων, οι οποίες περιγράφουν την εκάστοτε αξιόποινη συμπεριφορά. Ειδικότερα, η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση ορίζεται στο άρθρο 187 ΠΚ που εισήχθη με τον ν. 2928/2001, ο οποίος ενσωμάτωσε στο ημεδαπό δίκαιο την κοινή δράση της 98/773/ΔΕΥ του Συμβουλίου (βλ. εισηγητική έκθεση του ν. 2928/2001, ΠοινΧρον ΝΑ, σελ. 1007), η δωροδοκία ορίζεται στο άρθρο πέμπτο παρ. 1 του ν. 3560/2007, «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης ποινικού δικαίου για τη διαφθορά και του Προσθέτου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου», η οποία ενσωμάτωσε την κοινή δράση 98/742/ΚΕΠΠΑ (βλ. αιτιολογική έκθεση του ν. 3560/2007, σελ. 9, που αποτελεί συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2003/568/ΔΕΥ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία παραπέμπει στην κοινή δράση 98/742/ΚΕΠΠΑ) και στο άρθρο

δεύτερο του ν. 2802/2000, ο οποίος θεσπίσθηκε σε συμμόρφωση με την πράξη του Συμβουλίου της 26.5.1997, όπως το άρθρο αυτό αντικαθιστά το άρθρο 236 ΠΚ (βλ. εισηγητική έκθεση του ν. 2802/2000, σελ. 1), η απάτη ορίζεται στα άρθρα τέταρτο, πέμπτο και έκτο του ν. 2803/2000, που κύρωσε τη σύμβαση σχετικώς με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (βλ. εισηγητική έκθεση του ν. 2803/2000, σελ. 1, 3 και 4), η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ορίζεται στο άρθρο 1 στοιχ. β του ν. 2331/1995, ο οποίος και ενσωμάτωσε την Οδηγία 91/308/ΕΟΚ ως προς την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (βλ. εισηγητική έκθεση του ν. 2331/1995, σελ. 1).

Δια των αποφάσεων των ελληνικών δικαστηρίων καταδικάζονται πρόσωπα για αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις του ημεδαπού δικαίου. Συνεπώς, ευκαταίω είναι το υπό ψήφιση Νσχ να παραπέμπει στις ανωτέρω αναφερθείσες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου.

7. Επί των άρθρων 7 και 9

Στο εδ. 2 της παρ. Α. του άρθρου 7 και στο εδ. 2. της παρ. Α. του άρθρου 9, η λέξη «είναι» πρέπει να αντικατασταθεί από τη λέξη «θεωρούνται».

8. Επί του άρθρου 10

Στο εδ. γ' της παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου, η λέξη «διακίνησης» μετά από τη λέξη «πρότυπα» και πριν από τις λέξεις «του τηλεοπτικού ή ραδιοφωνικού σήματος» θα ήταν σκόπιμο να αντικατασταθεί από τη λέξη «μεταφοράς».

Επίσης, στη δεύτερη περίοδο της παρ. 9 του παρόντος άρθρου, η φράση «(...) και συντάσσει κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις συμμετοχής στη διαγωνιστική διαδικασία ή αποκλείονται της περαιτέρω συμμετοχής τους στο διαγωνισμό (...)» θα πρέπει να αντικατασταθεί από τη φράση «(...) και συντάσσει κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις συμμετοχής στη διαγωνιστική διαδικασία και εκείνων οι οποίοι αποκλείονται της περαιτέρω συμμετοχής τους στον διαγωνισμό (...)».

Στην παρ. 15 του προτεινόμενου άρθρου ορίζεται ότι «σε κάθε περίπτωση το Ε.Σ.Ρ. δύναται να ματαιώσει, αναφέροντας τους λόγους ματαίωσης, τη διαγωνιστική διαδικασία, χωρίς ουδεμία απαίτηση, οικονομική ή άλλη, των υποψηφίων». Επισημαίνεται ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να επιστραφούν στους υποψηφίους οι εγγυητικές επιστολές των παρ. 9 εδ. γ' και 15

του άρθρου 6 του Νσχ, ήτοι η εγγυητική επιστολή για το συνολικό ή το υπολειπόμενο ποσό του καταβεβλημένου κεφαλαίου, εάν έχει κατατεθεί τέτοια, καθώς και η εγγυητική επιστολή για την εξασφάλιση του συνολικού ποσού του οικονομικού ανταλλάγματος.

9. Επί του άρθρου 11

Με την παρ. 5 του παρόντος άρθρου ορίζεται ότι «οι φορείς άδειας τηλεοπτικού ή ραδιοφωνικού σταθμού υποχρεούνται να εκμεταλλεύονται αυτοί οι ίδιοι και απευθείας το σταθμό. Οι σταθμοί μπορούν να αναθέτουν την παραγωγή του προγράμματός τους σε εταιρίες του ιδίου ομίλου, κατά την έννοια του άρθρου 5 παρ. 11. Επιτρέπεται μόνο η ανάθεση παραγωγής συγκεκριμένων προγραμμάτων σε επιχειρήσεις παραγωγής προγράμματος ή η ανάθεση παραγωγής εκπομπών σε ανεξάρτητους παραγωγούς». Εν προκειμένω θα ήταν σκόπιμο να προσδιορισθεί ακριβέστερα το ποσοστό των προγραμμάτων σε σχέση με το συνολικό πρόγραμμα εκάστου σταθμού το οποίο μπορεί να ανατεθεί σε εταιρίες παραγωγής ή ανεξάρτητους παραγωγούς προγράμματος.

Για λόγους νοηματικής ακρίβειας, περαιτέρω, στην παρ. 18 του ως άνω άρθρου, ο εντός παρενθέσεως όρος «πάρκα κεραίων» θα πρέπει να μεταφερθεί αμέσως μετά από τις λέξεις «συγκεκριμένα ακίνητα».

10. Επί του άρθρου 14

Συμφώνως προς την παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου, η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., πέραν των υφιστάμενων ψηφιακών προγραμμάτων της, υποχρεούται να εκπέμπει ψηφιακά, μέσω των ψηφιακών συχνοτήτων της, το πρόγραμμα της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και άλλα αναλογικά προγράμματα ενός ή περισσότερων νομίμως λειτουργούντων τηλεοπτικών σταθμών εθνικής, περιφερειακής ή τοπικής εμβέλειας, εφόσον κριθεί αναγκαίο από το ΕΣΡ. Εν προκειμένω, θα ήταν ενδεχομένως χρήσιμο να καθορισθούν, έστω ενδεικτικά, τα κριτήρια βάσει των οποίων θα λαμβάνεται η ως άνω απόφαση από το Ε.Σ.Ρ.

11. Επί του άρθρου 19

Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας θα ήταν σκόπιμο να αναδιατυπωθεί το κείμενο του υπό ψήφιση άρθρου ως εξής: «Οι υφιστάμενες θέσεις επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού του Ε.Σ.Ρ. προσαυξάνονται κατά δεκαπέντε (15) και δεκαπέντε (15) θέσεις αντιστοίχως, καθώς και κατά μία θέση Διευθυντού, η πλήρωση της οποίας γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 3 του ν. 2863/2000. Η πλήρωση των ως άνω τριάντα (30) θέσεων επι-

στημονικού και διοικητικού προσωπικού γίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 4 παρ. 1 και 2 του ν. 3051/2002».

12. Επί του άρθρου 20

Στην παρ. 5 εδ. α) του προτεινόμενου άρθρου, οι λέξεις «με την οποία» πρέπει να αντικατασταθούν από τις λέξεις «με το οποίο».

Δεδομένου ότι το άρθρο 16 του Νσχ, συμφώνως και προς τον τίτλο του, περιλαμβάνει συμπληρώσεις-τροποποιήσεις του ν. 3431/2006, για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας θα ήταν ορθότερο, η παρ. 5 του παρόντος άρθρου, η οποία ρυθμίζει θέματα του ν. 3431/2006, να υπαχθεί στο άρθρο 16, με αντίστοιχη αναρίθμηση των λοιπών παραγράφων των άρθρων αυτών.

Αθήνα, 2.7.2007

Οι Εισηγητές
Αθανασία Διονυσοπούλου
Επιστημονική Συνεργάτις
Δημήτριος Βασιλείου
Γεωργία Μακροπούλου
Γεώργιος Φωτόπουλος
Ειδικοί Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο προϊστάμενος του Τμήματος
Ευρωπαϊκών Μελετών
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Επ. Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Ο προϊστάμενος της Β' Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

